

**JIN 2013/10, Rechtbank Assen, 13-11-2012, BY5488, 341479 - CV
EXPL 12-1572 (annotatie)**

Instantie: Kantonrechter Assen
Datum uitspraak: 13-11-2012
Publicatie: JIN 2013/10 (Sdu Jurisprudentie in Nederland), aflevering 1, 2013
Annotator: <ul style="list-style-type: none">• M.C. van Rijswijk
ECLI: ECLI:NL:RBASS:2012:BY5488
Zaaknummer: 341479 - CV EXPL 12-1572
LJN: LJN:BY5488
Overige publicaties: <ul style="list-style-type: none">• JONDR 2013/153• OR-Updates.nl 2012-0336
Rechtsgebied: Ondernemingsrecht
Rubriek: Ondernemingsrecht
Rechters: <ul style="list-style-type: none">• mr. Smits
Partijen: de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid Koch Bodemtechniek BV, hierna te noemen: Koch, gevestigd te Deventer, eisende partij, gemachtigde: Nedincasso BV, mede h.o.d.n. Direct Incasso, tegen [gedaagde], hierna te noemen: [gedaagde], wonende te [adres], gedaagde partij, procederende in persoon.
Regelgeving: <ul style="list-style-type: none">• WvK - 18

Inhoudsindicatie

Personenvennootschappen, Vennootschap onder firma, Hoofdelijke aansprakelijkheid vennoten

Ga direct naar

- **Samenvatting**
- **Uitspraak**
- **Noot**

Samenvatting

Een vennoot van een vof kan o.g.v. art. 18 WvK aansprakelijk worden gesteld voor schulden van de vof. Dat de vennoten intern iets anders hebben afgesproken, raakt de wederpartij niet.

Gedaagde heeft met zijn medevennoot [X] de vennootschap onder firma [Y] gedreven (hierna: de vof). Bij overeenkomst van 10 november 2008 hebben [gedaagde] en [X] de vof ontbonden met ingang van 1 januari 2007. Blijkens het Uittreksel uit het Handelsregister van de Kamers van Koophandel heeft [X] [Y] met ingang van 1 januari 2007 als eenmanszaak voortgezet.

Tot het vermogen van de vof behoorde een stuk grond aan de [adres]. Bij overeenkomst van 6 februari 2008 hebben [gedaagde] en [X], in hun hoedanigheid van enige vennoten van de vof [Y], dit stuk grond verkocht aan [A] en [B]. Art. 6 van deze verkoopovereenkomst luidt: “Verkopers verklaren middels ondertekening van deze overeenkomst dat er geen sprake is van grondvervuiling. Een schonegrondverklaring wordt nog aangeleverd voor overdracht.”

Op 9 april 2008 heeft [gedaagde] op naam van [Y] aan Koch opdracht gegeven tot een milieukundig bodemonderzoek van voornoemde grond aan de [adres]. Bij factuur van 2 juni 2008 aan [Y] heeft Koch de opdracht gefactureerd voor een bedrag van € 1289,96 inclusief 19% BTW. [Y] is sindsdien tot 21 maart 2010 door de gemachtigde van Koch vele malen aangemaand tot betaling van dit bedrag. Betaling door [Y] heeft niet plaatsgevonden.

De kantonrechter overweegt het volgende. Tussen partijen staat vast dat [gedaagde] de opdracht aan Koch heeft gegeven, evenwel op naam van [Y]. Deze opdracht is gegeven, zo kan worden aangenomen, in verband met de verkoop van het stuk grond, gelegen aan de [adres]. Dit stuk grond behoorde tot het vermogen van de vof en de vof was op het moment van de opdracht nog niet ontbonden. De kantonrechter neemt dan ook aan dat de opdracht door [gedaagde] bevoegd namens de vof is gegeven. De vraag is of [gedaagde] voor betaling van deze opdracht door Koch kan worden aangesproken. Op grond van art. 18 WvK is ieder van de vennoten hoofdelijk aansprakelijk voor schulden uit de vof. Het staat Koch vrij een van de vennoten aan te spreken, temeer nu blijkt dat de vof niet betaalt en deze inmiddels ontbonden is.

Dat [gedaagde] en [X] intern, in het kader van de afwikkeling van de vof, iets anders hebben afgesproken, raakt Koch niet. Koch was bij die afspraken immers niet betrokken. Waar [gedaagde] aanvoert dat [X] hem heeft gevrijwaard voor deze schuld van de vof, dient hij [X] daartoe aan te spreken. In deze procedure moet de kantonrechter dat verder buiten beschouwing laten.

Voor het geval op enig moment mocht komen vast te staan dat [gedaagde] niet bevoegd was de opdracht aan Koch te geven, heeft te gelden dat [gedaagde] in privé aansprakelijk is.

Uitspraak

Kantonrechter:

1. De procedure

1.1 Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het tussenvonnissen van 8 mei 2012, waarvan de inhoud als hier herhaald en ingelast moet worden beschouwd.

1.2 Ter uitvoering van dit tussenvonnissen is op 6 juli 2012 een comparitie na antwoord gehouden. Daarvan is een proces-verbaal opgemaakt, dat zich bij de stukken bevindt.

1.3 Vervolgens hebben partijen nog de volgende stukken ingediend:

- een conclusie van repliek van de zijde van Koch;

- een brief met bijlagen van de zijde van [gedaagde], binnengekomen op 23 augustus 2012;

- een akte uitlating van de zijde van Koch.

1.4 Ten slotte is de datum voor het vonnis nader vastgesteld op vandaag.

2. De vaststaande feiten

2.1 De kantonrechter gaat uit van de volgende feiten, die vaststaan omdat ze niet of niet voldoende zijn betwist en/of blijken uit de in zoverre onweersproken gelaten

inhoud van de overgelegde producties.

2.2 [gedaagde] heeft met zijn medevenoot [X] de vennootschap onder firma [Y] gedreven (hierna: de vof). Bij overeenkomst van 10 november 2008 hebben [gedaagde] en [X] de vof ontbonden met ingang van 1 januari 2007. Blijkens het Uittreksel uit het Handelsregister van de Kamers van Koophandel heeft [X] [Y] met ingang van 1 januari 2007 als eenmanszaak voortgezet.

2.3 Tot het vermogen van de vof behoorde een stuk grond aan de [adres]. Bij overeenkomst van 6 februari 2008 hebben [gedaagde] en [X], in hun hoedanigheid van enige vennoten van de VOF [Y], dit stuk grond verkocht aan [A] en [B]. Artikel 6 van deze verkoopovereenkomst luidt: "Verkopers verklaren middels ondertekening van deze overeenkomst dat er geen sprake is van grondvervuiling. Een schonegrondverklaring wordt nog aangeleverd voor overdracht."

2.4 Op 9 april 2008 heeft [gedaagde] op naam van [Y] aan Koch opdracht gegeven tot een milieukundig bodemonderzoek van voornoemde grond aan de [adres]. Bij factuur van 2 juni 2008 aan [Y] heeft Koch de opdracht gefactureerd voor een bedrag van € 1289,96 inclusief 19% BTW. [Y] is sindsdien tot 21 maart 2010 door de gemachtigde van Koch vele malen aangemaand tot betaling van dit bedrag. Betaling door [Y] heeft niet plaatsgevonden.

2.5 Bij brief aan [gedaagde] van 29 april 2010 heeft de gemachtigde van Koch een betalingsregeling bevestigd. Bij brief van deze gemachtigde van 31 mei 2010 is aan [gedaagde] geschreven dat hij zich niet aan de betalingsregeling houdt. Enige betaling ter zake van het factuurbedrag door [gedaagde] heeft niet plaatsgevonden.

3. De vordering en het verweer, samengevat en zakelijk weergegeven

3.1 Koch vordert de veroordeling van [gedaagde] tot betaling van € 1467,73, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf de vervaldatum van de facturen tot aan de dag van de algehele voldoening, betaling van buitengerechtelijke incassokosten van € 300,= exclusief BTW, alsmede betaling van de proceskosten. Koch beroept zich voor haar vordering op de vaststaande feiten en stelt daartoe nog het volgende. In de hoofdsom zit een bedrag van € 177,77 aan rente. Blijkens het Uittreksel uit het Handelsregister van de Kamers van Koophandel is [Y] ontbonden met ingang van 1 januari 2007. [X] heeft [Y] met ingang van 1 januari 2007 als eenmanszaak voortgezet. [Y] stelt dat zij niet aansprakelijk is omdat de opdracht is gegeven door [gedaagde]. De opdracht is inderdaad gegeven door [gedaagde] en wel nadat de vof is ontbonden. [gedaagde] heeft zijn aansprakelijkheid erkend door het aangaan van

een betalingsregeling. Dat [gedaagde] nu aanvoert dat hij met [X] finaal is gekwetten, raakt Koch niet; Koch staat daar buiten. [gedaagde] had [X] in vrijwaring kunnen oproepen, wat hij niet heeft gedaan. Gelet op de vele incassoactiviteiten zijn de buitengerechtigde incassokosten terecht gevorderd conform het Rapport Voorwerk II.

3.2 [gedaagde] heeft verweer gevoerd met als conclusie afwijzing van de vordering, Hij heeft daartoe het volgende aangevoerd. Bij de Kamers van Koophandel is de vof beëindigd per 1 januari 2007 zodat [gedaagde] en [X] zelfstandig verder konden gaan. Maar de vof is officieel pas ontbonden op 10 november 2008. Het klopt dat [gedaagde] de opdracht heeft gegeven tot het bodemonderzoek, maar dat was namens [Y]. [X] wist dat Koch een bodemonderzoek had gedaan naar de grond van het perceel [adres]. Dat blijkt uit art. 6 van de verkoopovereenkomst en uit art. 6 lid 3 (p. 5) van de notariële akte tot overdracht van de grond. Uit de financiële afwikkeling van de vof blijkt verder dat de kosten van Koch daarin zijn meegenomen en dat [gedaagde] aan [X] niets meer verschuldigd is. Uit de brief van 14 september 2007 van de mediator van [gedaagde] en [X] blijkt verder dat na verkoop van de grond [X] [gedaagde] zal vrijwaren voor schulden uit de vof. Mevrouw [C], werkzaam bij de gemachtigde van Koch, heeft toegegeven dat [X] aansprakelijk is. [X] zit nu in de schuldsanering, vandaar dat Koch nu bij [gedaagde] aanklopt. Dit echter ten onrechte, nu de opdracht is gegeven namens [Y] en [gedaagde] door [X] is gevrijwaard.

De beoordeling

4. De kantonrechter overweegt het volgende. Tussen partijen staat vast dat [gedaagde] de opdracht aan Koch heeft gegeven, evenwel op naam van [Y]. Deze opdracht is gegeven, zo kan worden aangenomen, in verband met de verkoop van het stuk grond, gelegen aan de [adres]. Dit stuk grond behoorde tot het vermogen van de vof en de vof was op het moment van de opdracht nog niet ontbonden. De kantonrechter neemt dan ook aan dat de opdracht door [gedaagde] bevoegd namens de vof is gegeven. De vraag is of [gedaagde] voor betaling van deze opdracht door Koch kan worden aangesproken.

5. De vennootschap onder firma is geregeld in het (op dit punt nog steeds geldende) Wetboek van Koophandel. Art. 18 van het Wetboek van Koophandel luidt: “In vennootschappen onder eene firma is elk der vennoten, wegens de verbindtenissen der vennootschap, hoofdelijk verbonden.”. [gedaagde] en [X] zijn dus op grond van de wet extern jegens schuldeisers, zoals Koch, ieder hoofdelijk aansprakelijk voor

schulden uit de vof. Het staat Koch vrij één van de vennoten aan te spreken, temeer nu blijkt dat de vof niet betaalt en deze inmiddels ontbonden is. Dat [gedaagde] en [X] intern, in het kader van de afwikkeling van de vof, iets anders hebben afgesproken, raakt Koch niet. Koch was bij die afspraken immers niet betrokken. Waar [gedaagde] aanvoert dat [X] hem heeft gevrijwaard voor deze schuld van de vof, dient hij [X] daartoe aan te spreken. In deze procedure moet de kantonrechter dat verder buiten beschouwing laten.

6. Dat de gemachtigde van Koch zou hebben erkend dat alleen [X] aansprakelijk is, is de kantonrechter niet gebleken, nog daargelaten wat de juridische betekenis daarvan zou zijn. [gedaagde] heeft op dit punt ook geen bewijs aangeboden.

7. Voor het geval op enig moment mocht komen vast te staan dat [gedaagde] niet bevoegd was de opdracht aan Koch te geven, heeft te gelden dat [gedaagde] in privé aansprakelijk is.

8. De slotsom van al het voorgaande is, dat [gedaagde] aansprakelijk is voor de vordering van Koch.

9. Koch vordert rente over de hoofdsom vanaf de vervaldatum van de factuur. In de hoofdsom zit echter al een bedrag van € 177,77 aan rente. Dusdoende wordt de rente dubbel gevorderd. De hoogte van de berekende rente is door Koch niet gespecificeerd. Koch vordert de wettelijke rente. De kantonrechter zal de rente toewijzen zoals hierna in de beslissing is vermeld. Op grond van artikel 5 van de niet weersproken leveringsvoorwaarden van Koch geldt een vervaldatum voor de factuur van veertien dagen.

10. Uit de stukken in het dossier is de kantonrechter gebleken van buitengerechtelijke incassowerkzaamheden van een dusdanige omvang dat deze de vordering kunnen rechtvaardigen. De kantonrechter wijst deze vordering dus toe.

11. [gedaagde] wordt als de in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de kosten van deze procedure, zoals hierna in de beslissing is vermeld.

De beslissing

De kantonrechter:

veroordeelt [gedaagde] om aan Koch te betalen € 1289,96 aan hoofdsom en € 300,= exclusief BTW aan buitengerechtelijke incassokosten, te vermeerderen met de

wettelijke rente over € 1289,96 vanaf vervaldatum van de factuur tot aan de dag van volledige betaling;

veroordeelt [gedaagde] tot betaling van de proceskosten, tot deze uitspraak aan de zijde van Koch begroot op € 83,17 aan dagvaardingskosten, € 437,= aan vast recht en € 375,= aan salaris gemachtigde;

verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;

wijst het meer of anders gevorderde af.

Noot

Elke vennoot van een vof is ingevolge art. 18 WvK in beginsel hoofdelijk aansprakelijk voor de verbintenissen van de vennootschap. Interne regels of afspraken omtrent draagplicht en/of vrijwaring regarderend de (niet bij deze afspraken betrokken) schuldeisers van de vof niet. Niettegenstaande deze regels of afspraken kunnen schuldeisers in beginsel iedere vennoot voor het volledige bedrag van de schuld aansprakelijk houden (vgl. recentelijk Rb. Haarlem 1 juli 2009, [«JIN» 2009/715](#) en Rb. Rotterdam 8 juni 2011, [«JIN» 2011/629](#)). Heeft de vennoot de vof aan de betreffende overeenkomst verbonden, dan is bovendien voor de aansprakelijkheid van die handelende vennoot niet meer van belang of hij de rechtshandeling in naam van de vof heeft verricht en/of bevoegd was deze rechtshandeling te verrichten. De handelende vennoot kan namelijk steeds in privé worden aangesproken (a) indien hij de rechtshandeling in privé heeft verricht, (b) indien hij de rechtshandeling in naam van de vof bevoegdelyk heeft verricht en dus op grond van art. 18 WvK aansprakelijk is en (c) indien hij de rechtshandeling onbevoegd in naam van de vof heeft verricht. Wat betreft het laatste geval omdat de vennoot dan de wederpartij moet vrijwaren tegen het beroep van de vof op diens onbevoegdheid (tenzij de wederpartij er dan de voorkeur aan geeft vernietiging wegens dwaling te vorderen) (vgl. Rb. Roermond 4 oktober 1951, *NJ* 1952, 771 en W.J. Slagter, *Groene Serie Personenassociaties, II Vennootschap onder firma, Hfst. III § 2, aant. 1.1*). De vof eindigt door haar ontbinding. Ten aanzien van de ontbinding zijn zowel de bepalingen van het einde van de maatschap in titel 9 BW Boek 7A van toepassing, als de bepalingen daaromtrent in Boek 1 titel 3 WvK. De ontbinding van de vof heeft geen terugwerkende kracht (zie art. 7A:1684 lid 2 BW). Iedere ontbinding dient bovendien in het Handelsregister te worden ingeschreven (zie art. 40 Handelsregisterbesluit 2008) en werkt pas na deze inschrijving tegen derden die van de ontbinding onkundig zijn (zie art. 25 Hrgw 2008). Derden die met de vof hebben gehandeld na de

ontbinding, maar voor de inschrijving (en onkundig zijn van de ontbinding), kunnen zich dus nog verhalen op het vennootschapsvermogen en kunnen de vennoten ieder nog hoofdelijk aansprakelijk houden voor de toen aangegane schulden (zie bijv. HR 2 september 1988, *NJ* 1988, 1038).

Al de hiervoor genoemde regels zijn in meer of mindere mate van belang in de onderhavige casus. De feiten zijn als volgt. Gedaagde heeft met zijn medevennoot X de vof Y gedreven. Bij overeenkomst van 6 februari 2008 hebben gedaagde en X, in hun hoedanigheid van enige vennoten van vof Y, een stuk grond verkocht. In verband met deze verkoop heeft gedaagde op 9 april 2008 op naam van Y aan Koch opdracht gegeven tot een milieukundig bodemonderzoek. Koch heeft voor deze werkzaamheden in juni 2008 een factuur aan Y gezonden. Betaling door Y vindt echter niet plaats. Daarop heeft Koch gedaagde aangesproken tot betaling. Betaling door gedaagde heeft evenmin plaatsgevonden. Bij overeenkomst van 10 november 2008 hebben gedaagde en X vervolgens vof Y met ingang van 1 januari 2007 ontbonden. Blijkens het uittreksel uit het Handelsregister heeft X de handelsactiviteiten van Y met ingang van 1 januari 2007 als eenmanszaak voortgezet.

Koch begint een procedure tegen gedaagde en vordert daarin de veroordeling van gedaagde tot betaling van de door vof Y onbetaald gelaten factuur. Gedaagde stelt dat de vof blijkens het Handelsregister is beëindigd per 1 januari 2007, zodat gedaagde en X zelfstandig verder konden gaan. Volgens gedaagde is de vof echter officieel pas ontbonden op 10 november 2008. Gedaagde heeft weliswaar namens Y de opdracht gegeven tot het bodemonderzoek, maar X wist dat Koch een bodemonderzoek had gedaan. Uit de financiële afwikkeling van de vof blijkt verder dat de kosten van Koch daarin zijn meegenomen en dat gedaagde aan X niets meer verschuldigd is. Verder blijkt uit een brief dat X gedaagde zal vrijwaren voor schulden van de vof. Met name gezien die vrijwaring lijkt gedaagde te stellen dat hij niets aan Koch verschuldigd is en dat Koch zich moet wenden tot X (vgl. r.o. 3.2). Het mag niet verrassen dat de kantonrechter korte metten maakt met dit verweer van gedaagde. De kantonrechter stelt voorop dat gedaagde de opdracht op naam van vof Y aan Koch heeft gegeven, dat de opdracht is gegeven in verband met de verkoop van het stuk grond van de vof en dat de vof op het moment van de opdracht nog niet was ontbonden. De kantonrechter neemt daarom aan dat de opdracht door gedaagde bevoegd namens vof Y is gegeven (zie r.o. 4). De kantonrechter stelt vervolgens vast dat gedaagde als vennoot van de vof op grond van art. 18 WvK hoofdelijk aansprakelijk is jegens Koch. Dat gedaagde en X intern, in het kader van de afwikkeling van de vof, iets anders hebben afgesproken, raakt Koch niet. Koch was

bij die afspraken immers niet betrokken. Waar gedaagde aanvoert dat X hem heeft gevrijwaard voor deze schuld van de vof, dient hij X daartoe aan te spreken (zie r.o. 5). De kantonrechter wijst de vordering van Koch toe.

De kantonrechter overweegt expliciet dat de opdracht door gedaagde bevoegd namens vof Y is gegeven. Zoals hiervoor toegelicht, is deze overweging in casu strikt genomen niet van belang voor het aanvaarden van de aansprakelijkheid van gedaagde als handelende vennoot. Immers, gedaagde is ook aansprakelijk te houden als hij niet heeft gehandeld namens vof Y maar in privé of als hij onbevoegd namens vof Y heeft gehandeld (vgl. de eerste alinea van deze noot en r.o. 7). Voor de aansprakelijkheid van medevennoot X is de bevoegdheid van gedaagde om in naam van vof Y te handelen wél van belang. In het geval namelijk dat de handelende vennoot een overeenkomst namens de vof aangaat en daarbij zijn bevoegdheid overschrijdt dan is ingevolge art. 7A:1681 BW in beginsel noch de vof noch de medevennoot gebonden. Uitsluitend de handelende vennoot zal dan in beginsel zijn gebonden. Dit beginsel lijdt uitzondering indien de onbevoegdlijk verrichte handeling uiteindelijk voordelig voor de vennootschap blijkt te zijn geweest (vgl. art. 7A:1681 BW en HR 13 juni 1958, *NJ* 1958, 352), de handeling wordt bekrachtigd door de vennoten wier medewerking was voorgeschreven of wanneer die vennoten de schijn daartoe hebben gewekt (vgl. art. 3:69 BW j° 3:61 lid 2 BW), de betreffende handeling kan gelden als behoorlijke zaakwaarneming (vgl. art. 6:198 j° 6:201 BW) en de bevoegdheidsbeperking tijdens het aangaan van de overeenkomst niet blijkt uit het Handelsregister (vgl. art. 29 WvK en Rb. Rotterdam, 8 juni 2011 «**JIN**» 2011/629). De kantonrechter overweegt tevens expliciet dat de vof op het moment van de opdracht (9 april 2008) nog niet was ontbonden. Dit terwijl gedaagde en X op 10 november 2008 zijn overeengekomen dat de vof met ingang van 1 januari 2007 is ontbonden. De ontbinding van de vof heeft echter geen terugwerkende kracht (vgl. art. 7A:1684 lid 2 BW) en ik denk dat de kantonrechter aldus met juistheid oordeelt dat de vof op 9 april 2008 nog niet was ontbonden. De overeenkomst van gedaagde en X tot ontbinding per 1 januari 2007 zal converteren in een (wel geldige) ontbinding per 10 november 2008 (vgl. art. 3:42 BW). Zoals bovendien toegelicht, dient iedere ontbinding in het Handelsregister te worden ingeschreven (zie art. 40 Handelsregisterbesluit 2008) en werkt de ontbinding pas na deze inschrijving tegen derden die van de ontbinding onkundig zijn (zie art. 25 Hrgw 2008). De ontbinding per 1 januari 2007 werkt ook daarom sowieso niet tegenover Koch.

M.C. van Rijswijk, Griph advocaten